

Ümit Kardaş: Türkler- Hıristiyanlar- Araplar

Posted on 03/12/2015

Londra Antlaşması'yla Osmanlı İmparatorluğu sadece Rumeli'yi kaybetmemiş, Ortadoğu'da yaşayan Hıristiyanları ve Arapları da kaybetmişti. Sözkonusu unsurlar asimile olmamışlardı ve aynı ırktan oluşan yeni devletlerin imparatorluktan ayrılma başarısını göstermeleri nedeniyle de artık boyun eğmeleri mümkün değildi.

Hellenizmin Batı Anadolu ve Karadeniz (Pontus) bölgelerinden İç Anadolu'ya uzanması, Rumların eğitim ve ekonomik gelişme açısından Türklerden daha üstün olmaları Jön Türkler için korkutucuydu. Rumların dışında kalabalık ve gelişmiş başka bir millet ise Ermenilerdi. Jön Türkler, bu iki unsurun devletin varlığını ve gücünü tehdit ettiğini, uçurumun eşiğine geldiğini, bu sonucun hoşgörülü davranmaktan ve sözkonusu unsurların devletin güçlü olduğu zamanda yok edilmemesinden kaynaklandığını düşünüyorlardı. Almanların da etkisiyle Hıristiyanların ekonomik ve politik güç olarak devleti ele geçireceklerine inandılar.

İkinci Balkan Savaşı'ndan sonra Hıristiyan unsurların yok edilmesine, servetlerinin her türlü yolla Türklerin eline geçmesinin sağlanmasına karar verildi. Bu hedefe ilişkin sistematik plan 10 yıllık sürede, kesintisiz, duruma göre bazen sıkı ve şiddetli bazen gevşek uygulanacaktı. 1913 sonbaharına doğru siyah kalpaklı, kadife pantolonlu fedailer örgütlenmeye başlamıştı. Bir taraftan eylemci bir silahlı güç organize edilirken diğer taraftan yoğun bir propagandayla halk hazır hâle getiriliyordu.

Gazeteciler okurları tahrik edici yazılar kaleme alıyor, halk fanatikleştirilmeye çalışılıyordu. Panislamist Derneği'nin üyesi Hüseyin Kazım şunları yazıyordu. "Aramızda böyle imansızların varlığı bizim için bir yara olup, dinimiz için bir küfürdür. Bunlara karşı her ilişki bizim için bir leke olup, her türlü bağlantı ruhsal beladır... Bizim için her Hıristiyan işgal

ettiği makam ne olursa olsun, sırf Hıristiyan olduğu için kör olup, insanlık haysiyetinden yoksundur.”

Başta Rumlar olmak üzere halkta Hıristiyan nefreti uyandırmak için her şey yapıyordu. Türk halkının bu unsurlar var oldukça fakir kalacağı, Müslümanların hayatlarından ve şereflerinden emin olamayacakları, devletin tehlikeye maruz kaldığı belirtiliyordu. Elden çıkan iller haritalarda siyah renkte gösterilerek, intikam sözcükleriyle okul duvarlarına asılıyor, hatipler ve propagandacılar intikam ve nefret söylemleriyle ülkenin değişik bölgelerinde görev yapıyorlardı. 1914’te Rumlara karşı başlatılan zulüm, 1915’te Ermenilere yönelecekti.

31 Mart 1909’dan önce alt rütbeli subaylar yeni bir mezhep hâline gelen Turancılık konusunda eğitiliyorlardı. Etnik kimlikten hareket eden İttihatçıların hiçbir zaman asimile edemeyecekleri belli olan Araplara hoşgörüle bakmaları mümkün değildi. Bu zihniyete göre Türk olmaları imkânsız olan Araplara vurulacak darbeye aşığılanmış bir uyruk olarak başkaldırmaları önlenmeliydi.

Araplar zaten hiçbir zaman Türk hâkimiyetini gönülden kabul etmemişlerdi. Kendilerini İslam’ın ve kendi dilleriyle yeryüzüne inmiş Kuran’ın sahibi olarak en asil ırk olarak telakki ettikleri açıktı. Arap dilini ve geleneklerini bilmeyen Türk kökenli memurların yetkilerini suiistimale ve baskıya yönelik olarak kullanmaları da onları huzursuz ediyordu. Hak taleplerine yönelik başkaldırılar bastırmalarla engelleniyordu. Asir ve Yemen Türk mezarlığına dönüşürken, Yemen halkı türkülerinde develerin uluduğundan, koyunların meleştüğinden, Türklerin katlettiği ırklarının erkeklerine kadınların inilti içinde babalarla birlikte ağladığından söz ediyordu. Yemen sadece İmparatorluğun merkez ve çevresinde algılandığı gibi tek taraflı bir acı yaşamıyordu.

Arapça konuşan bölgeler arasında Türklerin gözüne en çok batan Suriye idi. Suriye halkı zengin sınıfsal bir güç yaratmıştı ve Avrupa ile devamlı temasta olduğundan ileri bir

noktadaydı. Suriye’de yaşayan Hıristiyanlar ve Müslümanlar köklerinin bilinciyle Suriye için ortak bir hayat kurmak ve sürdürmek istiyorlardı. İttihatçılar bu nedenle öfkeliydiler ve Hıristiyanlara ve Araplara yönelik şiddet politikalarını uygulamak için uygun bir zamanı bekliyorlardı. Devam edeceğim.

Kaynak: taraf.com.tr